

[Holger Eriksen.]

henhold til de foreliggende lovforslag, for dér overtager staten en masse af udgifterne; men hvis staten ikke gjorde det, ville det simpelt hen betyde, at man flyttede udgifterne fra dem, der har de virkelig store grundarealer, til dem, der har de små. Det tror jeg i og for sig ikke der er nogen grund til i særlig grad at stræbe henimod.

Til sidst vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Mose Hansen, der talte om det ærede medlem hr. Erik Eriksens beregninger, at jeg ved ikke, hvilke beregninger det ærede medlem har foretaget, men jeg formoder, at der måske sigtedes til mine beregninger, og de er i hvert fald rigtige. Når det ærede medlem siger, at 14, 12 og 6 promille giver alligevel en temmelig stor grundbeskatning for en jævn ejendom, glemmer det ærede medlem, at staten betaler 25,2 mill. kr. og for næste år vil betale betydelig mere end 25,2 mill. kr. af det efterhånden meget ringe beløb, som landbruget betaler i grundbeskatning. Derfor har landbruget i hvert fald ingen grund til at beklage sig.

Thisted Knudsen: Jeg vil lige gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at når man taler om de stigende priser på landbrugsejendomme, kan det i hvert fald ikke være brugsværdien, der er den egentlige årsag til disse stigninger, og det er der heller ingen, der kender disse forhold, som vil sige. Det, der almindeligvis er årsag til disse stigninger, er den inflation, hvorunder man har levet; og et af de objekter, hvor man øjensynlig har en mulighed for at sikre sig, er netop jordværdierne. Derfor er det et ganske specielt forhold, man her står over for.

Jeg ved ikke, om jeg forstod det ærede medlem rigtigt, men der lå noget i hans udtalelser om de faste skatter for landbruget i retning af, at man faktisk skulle opfatte dem som en god ven. Hvis vi ser på en 10-årig periode — jeg har nævnt det her i tinget før — er landbrugets faste skatter steget fra 150 mill. kr. årlig til 261 mill. kr. årlig, og det ærede medlem kender de vilkår, erhvervet i dag har at arbejde under. Ikke desto mindre hævder han altså fortsat: ja men det er for så vidt i sin orden, for det forhindrer, at priserne på landbrugsejen-

domme stiger. Er det forstået rigtigt? (*Holger Eriksen:* Ja!). Jeg kan ikke rigtig give det ærede medlem ret i den betragtning.

Jeg talte om fuld grundskyld, men jeg har da aldrig hørt, at den skulle indføres, uden at der blev betalt erstatning. Det har da altid været retsforbundets tanke, at når man gennemførte fuld grundskyld, skulle der betales erstatning til grundejerne.

Jeg takker den højtærede indenrigsminister for hans bemærkninger, navnlig bemærkningerne om, hvad landbruget egentlig ville få ud af denne ordning. Jeg forstår altså, at forslagene med virkning for skatteåret 1959-60 ville have givet landbruget 50 mill. kr. i lettelse, og heri har ministeren altså indregnet det særlige tilskud, som gives landbruget i kraft af ordningen med tilskud i forhold til forrentningsprocenten; det vil altså sige, at forslagene som sådanne ville have givet landbruget en lettelse på 25 mill. kr. (*Indenrigsministeren* [Hans R. Knudsen]: Nej, 50 mill. kr.!). Nå, det er altså 50 mill. kr., men så kommer der det, at landbruget selvfølgelig vil få højere sognekommunale promiller; det kommer vi ikke uden om. Hvor meget mon der så egentlig bliver tilbage af selve lettelsen? Det er der ingen af os to der ved, men det bliver i hvert fald et betydelig mindre beløb end de 50 mill. kr. At de får halvdelen selv, er måske stort set rigtigt. Det vil altså sige, at forslagene, når man tager dem med alle deres virkninger, i dag tilbyder landbruget 24 mill. kr. i lettelse. Mere kan det antagelig ikke blive. (*Afbrydelse af indenrigsministeren* [Hans R. Knudsen]). Ja men promillerne ude i landkommunerne vil stige. (*Indenrigsministeren* [Hans R. Knudsen]: Hvor meget?). Hvor meget ved man ikke, for vi bevæger os i 1959-60, og ministeren ved, at grundværdierne er steget; ministeren ved, at kommunernes udskrivning er steget, og at skatterne til amtskommunen pr. 1. april vil stige meget, meget voldsomt, 1, 1½, måske 2 mill. kr. i visse amter. Det betyder højere amtskatter, det kan man ikke komme uden om, og det betyder højere promiller ude i sognekommunerne. Derfor mener jeg, at hvis man virkelig går frem på denne måde, vil glansen snart være gået af Sankt Gertrud, og det, der bliver tilbage som virkelig lettelse for landbruget, er ikke noget stort beløb. Vi kan ikke blive enige